

И ти безбрачный сонъ произди
На худавитъ ми ноци!

95

Ти смаса въ мене вѣтра воя,
И вѣтра вѣтра въ мене чюи!
Ти мислишь ли съ ядоу пѣвчюи, —
И мойго двадесеѣ годичюи
На интереса сѣнаросѣи изидчи!

Азъ земичюи и денюи не знаехъ
И свѣтискии горючюи,
О, ти ми даде, жи ми даде,
Плазъ ойичюи сѣудена, мрамна,
Кодичюи фокрозъ ми тѣжи!

Позоръ и срамъ за жѣбъ, и чкоръ!
Отъ жѣбе само азъ узнаехъ,
Те мѣдрѣи знами на земичюи,
Чловѣкъ отъ радостѣи да бѣга, —
Чрѣзъ жѣбе вѣнчюи жи розбракъ!

